

**höld
ewald**

rodjen 18. IX. 1954 u. Uzlopu;
matura u Matrštofu, študira medi-
cinu u 4. sem.

pleše u Kolo-Slavuju, Hakovac,
interesira se za: literaturu,
liriku (Trakl, Benn), radio-dramu;
glavna tema svojih eksperimentov:
čovjek u stiski, samost...

lirični pokušaji

g o d i n a

padje na polje
kaj se žito šujca
kot zeleni slapi
u morju gibanja;
krv života
dana od milosti,
plave daljine
vrućih srcev.

bojažljive ptice
pluju u vjetru;
niebo - njeva simba +
kad kišobrani
po tlu žuru.

godina šica u škurinu
utaplje žice veselja
i uperie piepeo
ugašenoga ognja
jednoč goruće ljubavi.

črna žena
pleše na ubrovi
neki turobni ples -
mokrimi, teškimi vlasi;
suze na lica -
voda med vodu?
plakaju tisuć
umrieći oči,
tiho i prez čuti -
suze med suzami.....

+ s kićem podkrovljeno tlo za tancanje

g a v r a n i

ugljeno biće zime
smrtna čast životu,
leteć u vihoru ledene pustine
teško, zuljajući, polako.

bezdušni krik u magli,
črni duh na bijeloj zemlji -
jišću kruh vieka
na mrzлом tlu.

teškimi kreljuti,
dignu se,
da opet padnu
u brazde polja.

ne trseć za druge,
ki prez uspjeha koracaju,
ar se ne vidu,
magla je
jednoga za drugoga zauzela.

u množini su sami,
u zimskom snu,
u samosti gologa stabalja,
sakriti u mlahavosti mećave.

mutni oči trudno
krenu prema višini,
hoteć zauzet svitlost
na kraju vidne noći
u črna pera,
ali svitlina za nje
ne bliska.....

p r o p a l o c v i j e ć e

sunce žari
priredjuje tla
za lietnu vrućinu.

cvatuća stabalja
gibaju se
u nujnoj gizdosti;
svaki veli: glej!

nigdor ne upazi
propalo cvijeće.
zbudilo se
prvo po zimskom snu,
zvano od prvoga
sunčenoga traka.

umeknulo mrzlo,
blijedo srce
s oružjem svitline.

ali smih cvijeća
zamuknuo je
tiho, turobno, kratko.

otprti kaleži,
okrenuti suncu;
raširili su se
premo ognju novoga života,
pozabili na sebe,
na lipotu,
na svoj poziv:
sād nosit.

u tom sanju
obašla je lipota;
a listi cvijeća
pale prez ufanja
na tla;
a vjetar
vječnoga pozabljenja
je stalno puhao...

L. C. 1961
G. V. 1961

BEWAG

Säge- und Hobelwerk
Zimmermeister

Kom.-Rat Stefan Gollubits

7011 SIEGENDORF
Eisenstädterstr. 18
Tel. 0 26 87 / 32 504

7000 EISENSTADT
Rusterstraße
Tel. 0 26 82 / 36 42

AUTOBUS- UND TAXIUNTERNEHMEN

Wilhelm FERTSAK

7452 UNTERPULLENDORF

Theaterfahrten,
Zirkusfahrten,
Hochzeitsfahrten,
In- und Auslandsfahrten
mit modernen Omnibussen
bis zu 80 Komfortsitzplätzen.

Tel. 0 26 12 - 25 05 14

grupe se predstavljaju :

„TAMBURICA TRAJŠTOF”

Hrvatski narodni instrumentat tamburica ima dugu tradiciju u Trajštofu. Jur ljeta 1934. zaglušala je u Trajštofu tamburica. 14 mladih ljudi iz tadašnjega crikvenoga zora počeli su pod peljanjem školnika Adalberta Kuzmića prekidati žice. Velike zasluge za ov početak ima - nam dobro poznati - pisac Janko Matko, ki je kot predsjednik pjevačkog zora "Zvonimir" sklopio veze s Trajštofci; on je takaj preskrbio tamburice. 1936. ljeta gostovala je pjevačka i tamburaška

grupa Trajštofa kot prva Gradišćanska grupa u staroj domovini. Ali 2. svitski boj je uništio sve iniciative i pokušaje.

Po drugom svitskom boju trebalo je nekoliko ljet, dokle je ljubav k tamburici opet plod donesla. Nanović je bio šir. u m. Adalbert Kuzmić, ki je aktivirao Trajštofce. 1959. ljeta ležalo je u Trajštofskoj školi 12 tamburic HKD-a. To je bio uzrok, da je A. Kuzmić počeo vježbati zis šestimi mladići.

U februaru 1960. ljeta imali su svoj prvi nastup (šestini jačkami) prilikom "šarog večera" Trajštofske mladine. Imali su takov uspjeh, da se sve već Trajštofcev počelo zanimat za tamburanje. U oktobru 1960. ljeta kupili su si 20 tamburic i nastupali u okolični sela. Prvi vrbunac objavljuje je jur y aprilu 62. ljeta, kada je orkestar - jur u jakosti od 35 sviračev - bio pozvan u Križevac. Nadalje je "Tamburica Trajštof" otom prilikom gostovala uspješno u Banoboru, u Crikvenici, a nastupili su i u RTZ-u (radio-televizi i Zagreb)

Snimanje naplatila je Matica (iseljenika Hrvatske), ka je darovala Trajštofcem nekoliko tamburic . A mladi orkestar je potribovao još svaku tamburu, ar se je broj članov stalno povećivao. Tako je došlo 1963. ljeta do razdvojenja: i to u grupu početnikov (mladih) i u grupu naprijedovanih (starih). Ovo razdvojenje je sigurno mnogo pridoneslo, da je dignuo orkestar svoj muzikalni stepen.

Značajan nastup za "Tamburicu Trajštof" bio je maja 1963. ljeta u Uzlopu, kade je Oto Kuzmić, sin dir. Adalberta Kuzmića, prvi put dirigirao i nastup peljao. Od tada početo dilili su si otac i sin djelo. No veći dio je još svenek pripadao dir. A. Kuzmiću, ki nij nek učio mladu grupu, nego ki je jačke za tamburu predjelao, note pisao, žice izmijivao.....

Ljeta 65. odlučili su peljači "Tamburice Trajštof", da dilu člane u 3 grupe, da tako djelo još bolje naprijednje. Probe mlade i sridnje grupe peljao je A. Kuzmić, a za velike bio je Oto K. odgovoran.

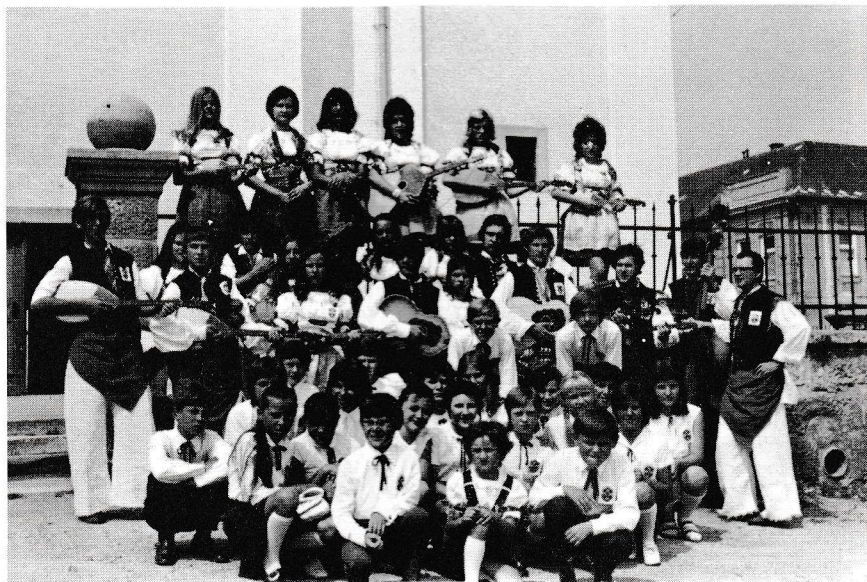
"Tamburica Trajštof" nastupa povodom 25. obljetnice HAK-a u Klimpuhu.

Težak udarac za orkestar bila je neočekivana smrt dir. u m. Adalberta Kuzmića ljeta 1970. Od tada početo leži vas teret **na ramenu sina Otoa Kuzmića.**

Denas ima u Trajštofu 65 aktivnih tamburašev, ki su razdijeljeni u 2, zapravo ali u 3 grupe. Grupa početnikov broji 28 tamburašev (- proba je svaki utorak -), a velika grupa broji 37; ova se grupa dili zapravo u naprijedovane tamburaše (ki u prvom redu daju nastupe) i u one, ki su zbog starosti i znanja stigli med "velike". Ova grupa proba petkom.

Mislim, da se **mora posebno** naglasit veliki broj Trajštofcev, ki već ne igra. Ar već od 200 Trajštofcev je prestalo tamburat: zbog ženidbe-udaje; zbog djela, "starosti", iseljenja, lijebnosti.....; to ali znači, da se već od 20 % Trajštofcev bavi ili bavio aktivno tamburicom. Mora se reć, da je to sigurno nedostatak za orkestar, da člani maksimalno do 25-ga ljeta sviraju, ali **s druge** strani se nesmi tužit prik naraštaja.

- Ča se tiče naraštaja, se mora reć: kako izgleda, ne će izumrit dinastija Kuzmić i "Tamburica Trajštof"; ar 7-ljetni sin **Otoa** je najmladji član, a 11-ljetna kćer pomaže jur ocu kod probov mlade grupe.

"mali" i "veliki" Trajštofski tamburaši

NOVI GLAS

Program, koga "Tamburica Trajštof" izvadi, dili se na 2 odnosno 3 diele, i to: koncertna muzika, narodne jačke, a ako organizator posebno zaveli, narodni ples (odnosno 2 koreografije i tanac "Posi'ao sam ripu"). Trajštofski orkestar ima priličan broj koncertnih kusi'ev (komadov); najpoznatiji i najteži su: Uvodni ples opere "Ero s onog svijta" (J. Gotovac), "Noćni stražari" (J. Zajc), "San zaručnice" (D. Hruža), Barkarola (J. Offenbach)..... Mora se takaj upomenuti, da ie poznati hrv. kompozitor Dr. Josip Andrić dobar prijatelj Trajštofskoga orkestra; darovao im je nekoliko "rukopisa"; prilikom narodjenja kćerke Ota Kuzmića (Karin) napisao i darovao je "Trajštofcem "Karinino Kolo".

Nadalje izvadija "Tamburica Trajštof" priličan broj naših grad. narodnih jačak, onda lip broj pjesam iz stare domovine; u repertoaru su takaj i madjarske, talijanske, nimške i ruske jačke.

U zadnjem času ima "Tamburica Trajštof" svako ljeto već od 100 nastupov; ljetos izgleda, da će bit "rekord": prilično 150 nastupov. Većkrat imadu Trajštofci 2 (još i 3) nastupe u danu, još i u to vrijeme - onda se grupa razdili. Najveći dio nastupov Trajštofcev su zabavnog karaktera, to je, da igraju u gostiona, u hoteli za goste, turiste. Pri ovi nastupi sudjeluju 10 - 20 tamburašev. U ljetu daju takaj 10-15 koncertov, kade nastupaju svi (36)!

Nastupi Trajštofcev nisu ograničeni na okolična sela, nego "Tamburica Trajštof" gostovala je jur širom Europe: tako na primjer u Zürichu, Zagrebu, Vinkovci, Šopronu, u Nimškoj (Stuttgart, Böblingen, München, Düsseldorf), u Holandiji i širom Austrije, posebno Gradišća. Trajštofci su takaj jur nastupeli u različni stanica radijo-televizije, n.pr: Beč, Zagreb, Stuttgart, Holland, Švicrska. Nadalje je izdala "Tamburica Trajštof" vlašću ploču (pred devetimi ljeti), a u zadnjem vremenu je sudjelovala kod pet takozvanih "Burgenlandplatten", na svakoj zis dvimi jačkami.

Da Trajštofski orkestar vako uspješno nastupa, je i plod dobrih vezov, ke ima s nekolikimi folklornimi grupami, tako iz Granitztala (orušk), Stuttgarta i Vinkovci.

Za budućnost si želi "Tamburica Trajštof", da zdigne svoj muzički stepen, ča se tiče koncertne muzike, da preuzme još već naših (starih) jačak u svoj program i da naprijeđuje naraštaj nadalje vako dobro.

Oto Kuzmić i Branko Kornfeind

Oto Kuzmić sa svojim tamburaši

Oto Kuzmić: rođen 18. VIII 1932. u Trajštofu; maturirao je 1950. u Beču; uženjen, ima dvojicu djece. Muzični učitelj mu je bio prvo njegov otac. Na tamburaški tečaj (kroz 5 ljet) spoznao je prof. dra Slavka Jankovića, ki mu je onda postao učiteljom i savjetnikom. Zaposlen je u Željeznu (Finanzamt) kot činovnik.

G J U R O K U M I Č I Ć :

rodjen 19.12.1887. u Zagrebu, završio visoku ekonomsku školu; doktor prava. Imao je različna zanimanja, a uze to djelao je i u hrvatski kulturni društvi. Pisao je poeziju i prozu na hrvatskom i niškom jeziku. Dolnja dosada neobjavljena novela "Jane" dar je Gradišćanskim Hrvatom. Danas živi kao penzionist u Zagrebu. Kumičići vuču korijen iz Dalma-

cije(Nin) ,odakle su se početkom 15.vijeka odselili u Istru. Gjura Kumičića otac, Eugen, naselio se je osamdesetih ljet prošloga stoljeća u Zagrebu - on je bio profesor, političar i književnik (Urota Zrinsko-Frankopana, Jelkin bosiljak, Začudeni svatovi ...)

J A N E

"... Al cielo, a voi, gentili anime, io giuro
Che voglia non m'entro bassa nel petto
Ch'arsi di foco ancor, vive l'affetto,
Spira nel pensier mio la bella imago,
Da cui, se non celestre, altro diletto
Giammai non ebbi, e sol di lei m'appago..."

Leopardi: "Il primo amore." +)

+) Moto u stihu uzeto je iz Leopardijeve pjesme: "Il primo amore", a znači u slobodnom prevodu: "Zaklinjem se nebu i Vama, plemenite duše, da u moje srce nije nikad ušla niska želja. Gorio sam plamenom čistim i neoskvrnutim. Još gori taj žar, živi ljubav. U mojoj misli još živi divna slika, za koju nikad ne poznavah druge ljubavi osim nebeske. I samo ona me ispunja i zadovoljuje."

Našli su se sasvim slučajno. Na divnom brigovlju nad modrim jezerom. Karsten i dr. Meeds i stari, tuđji gospodin. I kako će se čudakrat stane međ planinari-izletniki - dođu u razgovor... Sunce je toplo grijalo, a vrime prolazilo ugodno...

...
- Čuo sam noćas o tom govoriti. Ali nisam čitao,- reče dr Meeds.

- To moraš čuti. Poslušaj, pročitat ću ti.- Karsten izvadi novine i glasno pročita senzacionalnu vist o pikantnoj aferi u najviši krugi glavnoga grada.

- Morebit je to samo novinska raca... Povidajka. Jada, u takozvanoj sezoni kiselih ugorkov, - veli dr Meeds.

- Ako je i istina, gluši kao povidajka,- reče Karsten i za čas nastavi:

- Upravo nevjerojatno! Ta človik,... pak u njegovoj dobi,... u njegovu ljetu...- ne dovrši, ar ga prekine tuđji gospodin:

- Zač nevjerojatno? Nego nije svakodnevno... Ljubav ne pita za ljeta, ni za podatke iz krasnih knjig, a i ne miri vrime po kretanju zemlje oko sunca... Popade človika kad joj se hoće...-

- Meni se ipak čini, da je ta vist samo sad novinareve fantazije, u najboljem slučaju s nešto malo istinite podloge, -ostaje dr Meeds kod svojega.

- Tako je! Potpuno tako!... I u tom leži posebnost slučajaja.-

- More biti... Tapovidajka zna ponekad glušati i tako, kao da je istina,- veli Karsten, a tuđji gospodin nadoda:

- A to ravno onda, ako ju piše on najveći majstor romana, ako ju napiše život....-

- Onda povidajka nije povidajka, nego istina... Život ne povida povidajke, on piše krutu i голу istinu... Povidajke su sad fantazije, a život ne poznaje fantaziranja ...

- Vidi se, da si kirurg...,- nasmiši se Karsten.

- Nima to nikakove veze s mojim zvanjem. To je činjenica, to je pravilo. Fantazija postoji u človiku, ali sam život, kao takav, je ne pozna...

- Nula regule sine... Nema pravila bez iznimke..., - govori Karsten, a sad sirogovori opet i treći kotrig društva:

- Sasvim je tako!... Iznam slučaja, kađe je život, kako vi velite, pisao, i to pisao istinu, ali je ne samo glusala, nego i bila i ostala povidajka...-

- Oprostite, gospodine! Čini mi se, da sami sebe tučete, - prekine ga dr. Leeds. - Vi velite: "Život je pisao istinu, a ta je istina bila i ostala povidajka..."

- Tako je! Potpuno tako!... I u tom leži posebnost slučaja.-

- alaa pauza, a zatim:

- Morebit je to i bila istina za dvime, a povidajka za ostale... nasmiši se dr. Leeds i zainteresirano i življe pogleda tudjega gospodina.

- A morebit i preobrnuto... Povidajka za dvime, a istina za sve druge....,- doda Karsten.

- Morebit..., izleti tiho i lagano iz ust tretoga.

.....

- Je bi li nam utili povidati? ... Pravoda, samo ako... ne dovrši Karsten.

Tudji se gospodin na čas zagleda u daleku modrinu jezera. kao da promišlja, kao da se sam sobom bori, a zatim se obrne k njim:

- Gospodini nisu novinari?-

- Ni govora!... Ja sam vječitelj, klinički asistent, a moj prijatelj je rudarski inženjir..., odgovori dr. Leeds.

- O onda dobro, neka vam bude po volji... Samo, znate, nikako ne bih želio, da...-

- Rekate se rišta bojati, gospodine... Ostanimo med sobom nepoznati, a ne spominjajmo imen drugih i tako će za nas biti, kao da nam servirate samo povidajku...-

Tudji gospodin se ponovno zagleda u daljinu. sunce se je počelo priklanjati zapadu. S jezera počnu se dizati lake magle, poprimaljući u sunčeni traki rumenkaste reflekske...

A tada počne povidajka:

.....

Das traditionelle Urlaubs- und Reiseziel des Österreichers — auch im Winter

NACHBARLAND JUGOSLAWIEN

Südliche Sonne bis tief in den Winter — günstige Angebote in mehr als 60 Hotels an der Adriaküste — Gesundheit und Erholung in bekannten Heilbädern und Kurorten — Wintersport in den slowenischen Alpen!

Nähere Informationen und Prospekte in Ihrem Reisebüro oder in der Jugoslawischen Fremdenverkehrswerbung, 1010 Wien, Mahlerstraße 3, Telephon 02 22/52 54 81.

PRUGG VERLAG

EISENSTÄDTER GRAPHISCHE GES.M.B.H.

**7000 EISENSTADT
HAYDNG.10**

- Spominjate li se more it tenora Cerrija?... Mario Cerri je v udases, Alfredo, Carlos, Eleazar, bile su dobre senzacije.-

- Kako da se ne bih spominjao! Sjajno je pjevao,- upadne Karsten i doda: Ali nije li se s njim nešto dogodilo?... Nešto...

- Cerri je najednoč zginuo,- prekine ga dr Meeds. Ča se ne sjećaš?... Kako ne?!... Prekinuo je ugovor, platio ugovorenu kašticu i zginuo.-

- ... i odonda mu nima niti slijeda, niti glasa,- kombinira Karsten.

- nije tako,- veli tudji gospodin.- Cerri je živ, ali kađe je na svitu, teško je reći...

- Vrlo se dobro spominjam,- govori dr Meeds, kakove su to bile dvi senzacije. Jedna veća od druge... Najprije njegovi fenomenalni uspjehi u svi metropola Europe, a onda je misteriozno zginuo onđe prik u Americi...-

- Ako je povidajka s tim u vezi, početak je vrlo zanimljiv i daje naslutiti povidanje puno presenećenj... kriminal?...

- Ni govora o kriminalu. Povidajka je sasvim druge naravi.. Zamislite si, gospodini, moju povidajku kao neku slikovnicu. Pokazat ću Vam pojedine slike i okretati šarene stranice. Jednu za drugom... Koliko je moguće vrimenskim redoslijedom.

.....

I

Čaje se "Traviata". Mario Cerri pjeva Alfreda, mlada i krasna Jane Denn Violettu. Jane Denn, žena glavnoga režisera opere C.H. Denna, Cerrijevega prijatelja. Jane je prilično mlada, ali neobično talentirana pjevačica, a ovo je sada nje prvi veliki nastup kao glavna partnerica glasovitoga umjetnika Cerrija.

Cerri pjeva divno, tonlo, čutljivo, istinski. Potpuno istinski...: "...Un di felice eterea mi balenaste

innante...", a kad dovrši: "...croce e delizia al cuor..."(+)
 kuća se, po kratkoj zamrznutosti, potrese od silnoga božan-
 nja. Uspjeh se pretvara u slavlje, u oduševljenje.

.....

Za kulisami: Reziser Denn stupa k Cerriju, stišće
 mu desnicu, čestita mu i skoro da ga on, hladni i mirni
 zapadnjak, ne grli i kušuje:

- Eccellentissimo, cari mio Cerri, eccellentissimo!...
 Che grandisozita!...

I Jane-Violetta čestita Cerriju-Alfredu,... i Mario
 Ćuti, da nije pjevao violetti, nego Jani... "Un di felice
 eterea..."

.....

II

Iz Cerrijevog dnevnika:

"... U svojoj sanja nazvao sam ju Sulamit... Ne znam
 zač, ali mislim, da je to ime dostojno, da njim imenujem
 nju, tako blizu, ali tako nedostižljivu... Stupila je u moj
 život lipa i čista kao rosne kapljice u protuličnoj zori...
 Sulamit!... Ime idealne, tjelovno neulovljive zaručnice iz
 "Pjesme nad pjesmami"... Moja Sulamit!... Znaš li Ti, da u
 bisernoj bistrini rosne kapljice igra i iskri se sunčev žar,
 ki ispije rosu, grijudi toplo i milo, žarko i ognjeno?..."

"Zač smo se morali viditi?... On dan..., "un di felice?"...
 Sulamit! Hoću li se ikada osvježiti jezerom, ko mi
 slika Fata Morgana?..."

(+) "Un di felice eterea mi balenaste innante..."=Jednoga
 srićnoga dana sinuli ste mi iznenada..."Croce e delizia"=
 Bol i naslada (obadvoje iz teksta "Traviate")

III

Postoji mali sveščić pjesam. stoprv u rukopisu. Pod naslovom: "M.C.: Poesie", br. 1:

Moja ljubav je gorući grm,
što gori, bez prestanka gori:
Jedva mu jedan dogorio list,
već drugi, novi se stvori...

Moja je ljubav ko ocean,
što vale neprestance valja:
Jedva se jedan sklopio val,
već drugi se, novi, pomalja...

Moja je ljubav stalna ko smrt,
živote redom što kosi,
tek što je jednog ugasla luč,
već drugi u Tajne odnosi...

Moja je ljubav ko ljetni dan,
vedrinom kad nebo se smije...,
moja je ljubav ko oblak crn,
što ledenim gradom me bije...

Moja je ljubav ko dugin luk,
što iza oluje se javlja,
divnih boja nedohitni trak
na oblake sunce kad stavlja...

Moja je ljubav ko more bez dna,
sad tiha..., sad kipi i vrije,-
vječita borba jave i sna...,
i slast i bol u sebi krije...

Moja je ljubav izgubljen raj,
čedo vilinskoga svijeta,
divljeg ognja varavi sjaj,
moje čežnje beznadna meta...

IV

Kod Bennovih. Pod večer je. Jane i Mario. sami. U razgovoru.

- Morali bi se oženiti, Cerri... Nima smisla, da živite tako osamljen... A koliko ima žen, ke bi.. Lako ćete ju najti...

- Lako?...- Gorki smišak drhće na Cerrijevim usnicami i slijedi ovo pitanje. Cerri nastavlja:

- To ste mi jur nedavno rekli, Jane... I ja sam poslusašao vaš tanač...- Cerri govori lagano, tiho, u glasu gluši rezignacija.

- Lako?...

- Prošao sam u misli sve žene, ke bi za mene mogle dojt-
ti u pitanje..., Cerri zamučī, a mirni mu pogled počiva na
Janinom licu, čije su oči uprte na njegova usta.

- Pak?-, ponovi Jane pitanje.

- ...Našao sam jednu ženu... Jednu jedinu...-

- No vidite!...- U Janinom uskliku bi tribalo glušati
kao neko radosno presenjećenje, olakšanje,... Oslobodjenje.
Od čega? ... Ali u nje glasu ima i još neki prizvuk... Ne-
odredjen, nejasan, kumaj, ali ipak čutljiv. Barem se Cerriju
tako čini... Ili se vara?...

- Ne more biti, Jane!... Ar ta žena,... ta žena je ...
udata... Ima svoga muža, koga ljubi i poštuje i ki mene
rado vidi i poštuje... Ima i svoje krasno dite... dragoga
sinčica....-

Projde časak, dokle Jane najde prave riči:

- Tako su to nepremostive prepreke...-

- Nepremostive.... ponovi Cerri.

Po kratkom mućanju pita Jane:

- A je li ste jur koč govorili s tom ženom o... o tom...

- Učinio sam to... Onda, kad sam se pominao i s Vami...

Onoga istoga dana...-

Opet je nastala pauza, a onda nastavi Mario:

- ... i rekla mi je iste riči, kao i Vi: "nepremostive
zapreke"... Čudo ili ne?...-

Jane nije ništa odgovorila.

V

Iz Cerrijevoga dnevnika:

"... Mislim, da joj nisam sasvim ravnodušan... Ali:
Ona je poštena žena, a nje muž je moj prijatelj... Cvde ne
more biti kompromisa... Valja završiti... Bilo to koliko
bolno... Zaista: "croce e delizia" ... Sulamit, moja Sula-
mit! Snig je pao na moje kose, a tvoj mi dragi pogled dona-
ša čare cvjetnoga protulića!... Zač, kraljica moga srca,
ostaješ za mene neulovljiva kao zračne slike tvoje žarke,
pustinjačke domovine?... Zač Te nisam našao kao kraljevnu
iz povidaške, ka spava međ rožami i čeka svoga kraljevića,

da ju kušćen probuđi i sričan sričnu otprini sobom? Ja znam, Jane, da se ne smim ljubiti... Ali jednako dobro znam, da se mora ljubiti... Znam, da se se moram odreći, a znam, da se se ne mogu odreći...

I tako, Jane, ljubim Te dubokom ljubavom zrelog muža, ljubavom čistom i svetom, punom poštovanja prema tvojoj divnoj čistoći... Ne potribujem od Tebe, Jane, ništa, ar ne smim ništa potribovati... A dajem ti sve, sve za cio žitak, Jane ... Ne stavljam ta dar preda Te kao sultan dragulje pred noge najlipše odaliske miljenice, nego kao bijele rože na oltar adonne ..."

VI

"M.O.: poesie", br.2:

.....

Iz sanja svojih kada se budim,
često, često se pitam,
zašto Te toliko ljubim?...
Zašto, nedohvatnu, hitam
sunčenu hvatati zraku
i u nadama ludim
zašto se gubim
tražeći svijetlost u mraku?...
I zašto gradim kule na oblaku?...

.....

Zašto mi srce i duša
za nedokučivim teže
i zašto je čarobne mreže
oko mene suđbina splela?...

.....

Zašto me je Tvoja ljepota zanijela
i Tvoja draga i premila slika
kroz život zašto me prati?...

.....

Uzalud pitam, uzalud se trudim
savladati srce,... jer SANJE, što ih kuša
razbiti java, SAN mi opet vrati....

.....

i čežnja biva vječna i velika....

VII

Iz Cerrijevega dnevnika:

~~Uklonit~~ ^{Sramit} "Stvorio sam odluku... Ne smim raskopati Janin mir...
~~Uklonit~~ ću se. Projti daleko, ča dalje, to bolje... Jane
 će me lako pozabiti... Ako sam joj bio drag, ako sam joj
 drag; morebit je kod nje glavno moja umjetnost, kolegijalna,
 partnerska simpatija... Amorebit, morebit i ča već...
 ča-to jače... dablja ćut...! Kako god bi me spoznanje, da
 me ta divna žena ljubi, neizmerno usrićilo, toliko isto
 bi mi bilo draže, da to kod nje nije bila jača ćut, prava
 ljubav... Zač da trpi?... Ili bolje: Zač da i ona trpi?...
 Neka bude čim manji broj nesrićnih..."

"Ali: Morem li Ti, Sulamit, reći nešto lipše nego:
 "Ljubim Te!""? Morem li Ti pružiti nešto lipše nego svoju
 ljubav? Ča more muž ženi dati već od svoga srca, svoje du-
 še, svoje ljubavi?... A to je sve Tvoje... Tvoje za uvijek.
 Ako sam smio slutiti, da me ljubiš, pak bio to i samo san,
 vridna je ta srića, da Ti darujem cijelo srce svoje, sve mi-
 sli svoje i svu dušu svoju... Ja sam uza Te vezan, Sulamit,
 i ništa ne more moju dušu od Tvoje otrgnut..."

.....

"Moram projti... Bilo ča bilo, moram.... Projt ću od
 nje, ali ću nje dragu sliku sobom nositi. U svojoj duši...
 S Dennom sam dobar. Sve ću mu reći, da si presićen put naj-
 zad... Dokle ne budem morebit preslab i dokle ne bude, more-
 bit, za mene prekasno... Ar ima moći, ke su jače od človi-
 ka... A ljubav je najjača od svih..."

VIII

- Žao mi je, gospodine ravnatelju, da moram ostati kod
 svoje odluke. Znam, da Vam tim ne činim nikakovu uslugu,
 naprotiv... Ali ne morem drugačije... Odredio sam, da banka
 još danas plati ugovorenu kaštigu... Zbog prekinutoga ugo-
 vora...

- Dakle, zaistinu nima druge mogućnosti, Cerri?, -
 pita zabrinuto i skoro prestrašeno ravnatelj opere Smith.

- Nima, dragi direktore....-

.....

Kasnije kod Denna:

- Da, dragi prijatelju, tako je to... Ja vas obadva prejakom ljubim i poštuju, a oset... drugačije ne morem... Dakle sam izabrao jedini put: proći...-

Denn je zbunjen. Zamisljeno sidi neko vreme, zatim se stane, pristupi k Cerriju i pruži mu ruku. Pri tom govori ganuto:

- Morebit je to zaistinu najbolje tako... I zbog Jane... Ona je poštena, žena i dobra majka... Zač da bi, morebit, postala nemirna... nesrećna. A gdo zna?...-

- Pozdravi ju, prijatelju, i ispričaj me, ča nisam dospio, da se osobno od nje oprostim... A kao uzrok reci..., Cerri ne dovrši, ar upadne Denn:

- Prepusti to meni... Vidit ću... kada nije čas o tom misliti... Zbogom,ario.-

IX

Kod Dennovih. Jane i nje muž.

- Da, draga moja Jane... Bio je kod mene i sve mi je rekao... Iskreno i otvoreno... Izvan nas dvih se to nijednoga ne tiče i nijedan ne treba o tom ča znati... Ja mu ne zamiram, Jane... Ti si lipa i mila, i človik mora da se u tebe zaljubi... Ho, no, čemu suze? Ča Ti ga je žao?... Jane?... Draga moja, Jane...-

- Dobri moj Charley...-

- Umiri se, drago dite... Ja razumim i tebe... tvoj prvi veliki uspjeh. Ali, vjeruj mi, tako je bolje...-

.....

U isto vreme transkontinentalni ekspres nosio je Cerrija prema zapadu, da se kasnije ukrca na parobrod pacifičke linije s Japan...

Zatim mu se je izgubio slijed...

X

Iz Cerrijevog dnevnika:

"Silvestrovo... Ne idem nikamo. Ostat ću doma sam, sa svojim misli... I onda će doći ona, Jane. Kao dragi, neulovljiv fantom, neulovljiva, kako je bila i onde prik mor-

ja neulovljiva... Razgovarat ću se s njom i pitat ju, spominja li se onoga večera, kad smo sidili u parku... Kad nami tamno modro nebo, ukrašeno velikimi rijetkimi zvijezdami... Nje me je sinčić pitao za zvijezde. Kakove su, kade su?... A kad sam mu rekao, da su to zlatni nebeski obločići, kroza ke andjeli gledaju na dobru dičicu, malo je zamučao i zagledao se u zlatna zrnca u škurom baršunu neba. I Jane je mučeći uživala sjaj noćnoga neba, a u krasni nje očima zrcalili su se zvjezdani traki..."

"Silvestrovo!... Daleko sam od Tebe, Jane i ne znam kade si, kako živiš i ča djelaš. Ne znam, spominjaš li se još mene, ali misao moja Te slijedi, duša moja išće dušu Tvoju... Budi srična, Jane, i cvijeće neka posipa, a sunce pozlati stazu životnoga Tvoga puta..."

XI

"M.C.: Poesie" br.3:

Moja je duša nemirna skitnica...
Kao gošća nezvana
luta i luta
svud i svakome strana
od nemila do nedraga...
Bez cilja i puta
od tudjega do tudjega praga...

.....

Niko za nju ne pita
kud se klatari,-
kuda se skita
nitko ne mari...

Nitko je ne traži, nitko ne želi...
Ne znači ništa, ili je - najviše - sitnica
trpi li boli,
strepi li,... ili mrzi... ili - bez nade - voli...

.....

I mnogi za mene veli:
"Nema u njega duše..."
Ali nitko ne pita zašto se ruše
dvorovi mirni, u kojima stanuje duša...-
i zašto iz njih - nespokojna - seli?...
Nitko ne pita, zašto je ona crna tma
tamo, gdje sunce bi moglo sjati...

.....

A dušu, što bespućem bludi
jađna u boli i bijedi,
ničija tuga ne prati,
ničija ceznja ne slijedi...

.....

Zaboravili su nju ljudi...

XII

Tudji je gospodin zamučao...

Jezero je ležalo u hladu i samo najviši vrhunci gor-
skih lancev slabo su se još žarili. U gani vjetrovi donosio
je iz daljine miris novo pokošene trave. Ljetni se je večer
lagano spuštao nad tihi kraj, a duboko zdola uz obale je-
zera počela su se iskriti električna svitila...

Kato veli tudji gospodin:

- Sad ste čuli... Ada, nisam li imao pravo?... nije li
ovde istina povidajka, a povidajka istina?

- Ako je sve bilo tako, onda...- htio je reći dr Meeds,
ali ga prekine tudji gospodin:

- Oprostite!... Ne: ako je bilo, nego zaistinu je bilo
tako... Samo jedno sam izminio: ime i prezime žene... Raz-
umljivo. A Cerri? Cerri, on mi neće zamiriti indiskreciju.
I ja se ufam, da sam imao posla s gentlemani... A sada, -
doda po kratkoj pauzi, - moram najzad u svoj hotel. Kasno
je. Daka vam noć.

.....

Kad je tudji gospodin jur bio dosta daleko, reče dr
Meeds:

- Da bi sad negdo zaviknuo "Cerri", vjerujem, da bi se
naš gospodin okrenuo...-

- I meni se tako čini... Ali čini mi se i to, da mu je
bilo i drago, ča je mogao nekome povidati ono, ča ga stalno
tišči, svoju otajnost.

- Zaistinu. To je staro pravilo... Spomeni se samo, ko-
liko se je slatkih i strašnih otajnosti otkrilo samo zbog
toga, ča ih ljudi nisu mogli pod nijednu cijenu zadržati
za sebe.-

.....

Kad su se vraćali kući, upita dr Meeds prijatelja:

- Ada, ča je to dakle bilo? Povidajka ili istina...
Ča misliš?...-

- Obadvoje, dragi moj, obadvoje... Povidajka u istini i istina u povidajki.-

Po par koraki:

- Romantika teaterskih ljudi...,- veli dr Meeds s nešto ironije u tonu.-

- Teaterskih ljudi?... Ne!... Samo ljudi!... Na velikoj pozornici života...-

=====

Kasni večer... Sidim u udobnom nasljonjaču pred velikim kaminom, u kom veselo goru cipanice dušeće jelve... Kroz staklene stijene zatvorene terase hotela vidi se jezero, čija se ledenom korom i novim snigom pokrita površina iskri i bliska u sjaju punoga miseca.

Iz dvorane čuju se zvuki glazbe i razgovaranje ljudi.

Fantazija se budi i dočara slike... Maglene vizije dobivaju čvršće oblike i formiraju se u cjelinu... Da li su to daleka spominjanja, oživljeni spominki?... Ili samo slučajnim raspoloženjem prouzrokovani sād ciste fantazije bez realne podloge?...

Sjednem se za stol i stavljam na papir misli. I tako nastaje ova povidajka.

A ima li u njoj morebit i istine?... Čemu pitati? Neka ostane povidajka... Kao povidajka se laglje štije - i laglje razumi ...

Zdravo Novi Glas !

No, kako si prebavio ferije, praznike ? Ufam se tako dobro kotno ja. Novi Glas, čuo sam dielomično vesele vستي od školstva : u Gradišću su priznali, da naša dica nisu tojkava, tr da jim dvojezičnost nij na škodu. Boa, toj jako lipo za Gradišće ! (ar do sada nam se nisu mogli dost natrubit, da je za dīcu u hrvatski seli škodno, ako se i hrvatski i nimški učū.) No, neka se prezaran veselit. Ar ova vīst jima jednu kvaku va sebi. Znaš, Novi Glas, dvojezičnost u Gradišću ne znači hrvatski i nimški, nego nimški tr engliški. AR ta novotarija kod nas je, da se naša dica počnu jur u 3. razredu učit engliški. Dobro tako! Meni se to vidi! Ar čim prlje počnu, tim laglje ćedu se dica naučit tudji jezik. Kaj pak leži ta kvaka ? To ti je ta prokleta Gradišćanska konsekvencija ! Ar s jedne strani govoru učitelji, pedagogi i političari, da je bolje za dite, ako čim prlje počne s tudjim jezikom, a s druge strani ti još i ti isti u naši hrvatski seli govoru: nute se s dicom pominat po nimšku, ar to jim je potribno; a ako budu koč i hrvatsko pravali, potribovali, onda ćedu se to i kašnje naučit!

Novi Glas, nij to strašna konsekvencija ? No, ti ljudi još sigurno nisu ništ čuli prik trojezičnosti. Ali misliš da su ? No zač nas pak kanu upametit, da je 3 manje nek 2 ?- zbog političke karijere ? zbog ugleda ? zbog osvidoćenja ? ili zbog sliposti ?- Ča se denas drugacije broji ? Ili moramo mi Hrvati znamda još u školu pojt, kade ćedu nas naučit, da je 2 već nek 3 ? ! ?!

Novi Glas, još ča k ovomu. Čudim se našim roditeljem. Ar kolikokrat se denas čuje, da je za dite vridnije, ako se od malenstva uči 2 ili već jezikov? A ča oni dielaju ? Oni se s dicom čudakrat nek pominaju po nimšku. Nij to grih na našoj dīci ?!?! Nij dužnost denašnji roditeljev, da učū svoju dīcu te jezike, ke i sami znadu ? No zač nebi bilo moguće, da se u mišanom hištvu pomina mama, Nimica, s dicom po nimšku, a tata, Hrvat, hrvatski ? Bi to bilo komu na kvar ? Ali jur vidim pred sobom, da ćedu bit u hrvatski seli roditelji zato, da se dica učū engliški (kaj jim tako ne znadu pomoć), ali protiv toga, da se učū dica i hrvatski (kaj bi jim mogli roditelji pomoć). No, kot sam rekao : 3 je manje nek 2 !

Novi Glas, u ferija nisam vsenek nek doma čučao. Bio sam i u jednom još mrvu-hrvatskom selu, kade je seoska tamburaška grupa svečevala svoju 10. obljetnicu. Znaš, i govoračev je bilo dost. Lipo su govorili! (skoro vsi po nimšku) Ali najbolje mi se vidilo, kad je peljač grupe govorio prik "mosta", koga tamburaška grupa načinja, kad putuje širom svita. Nij to lipa misao ? No znaš, nek jednu pogrišku jima. To je, da se u toj hrvatskoj grupi pomina skoro nek nimški. Ne, da nebi hrvatski znali, ali ... Misliš da se sramuju ? Pitam se, kako gradi ta grupa most med narodi?

Stim da zanemari hrvatski jezik ? S tim da se u Hrvatskoj pomina po nimšku ili englišku ? Skoro mi se čini, da ta grupa ta most med narodi ruši, koga bi morala pomoć postaviti. Ali govoriti se mora prik mosta, ar to lipo gluši. Mr moto u Gradišću je : riči su važne, ne čini ! Ar činiti zna vred ki, ali lipo govoriti, to ... (moráš prvo znati).

Još ti moram ča javiti - i to prik te "strašne konsekvencije" u Gradišću. Kot sam ti pisao, se u školi naglašava dvojezičnost (čim prlje, tim bolje), ali u čuvarnici ni maha nij od toga - onde se još ništ nij čulo za to! Ar kako bi bilo drugačije moguće, da smi nadzornik, jea inšpektor za čuvarnice u jednom 90% hrvatskom selu učiteljici reć (i to reć prez kaštige) : S dicom se smite nek mrvu po hrvatsku pominati; 90 posto, procentov bi mora po nimšku. (!) Vidiš, ovo ti je odgojivanje na dvojezičnost u Gradišću!

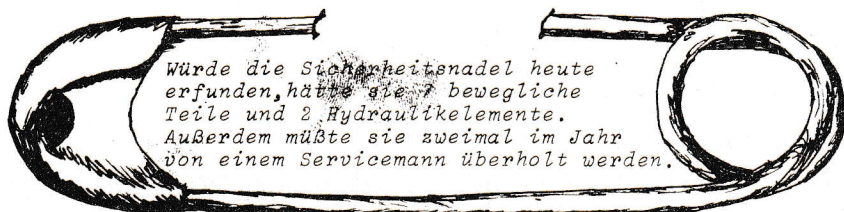
Ali vieruj mi, Novi Glas, da to nij iznimka u Gradišću - ta inšpektor. Čini mi se, da je to i misao gradišćanske vlade. Ar kako bi bilo drugačije moguće, da su u većkom hrvatskom selu Nimice kot peljačice, učiteljice čuvarnice, a naše Hrvatice u nimški seli ? Kako bi bilo drugačije moguće, da se lani -kod zakona za čuvarnice- nij akceptirao predlog, da ~~se~~ u hrvatski seli namiešću dvojezične učiteljice ? Ča kanu našu dicu čisto germanizirati ? Ili je znamda dvojezičnost u Gradišću nimški i njemački ??

Novi Glas, nis si mislio, kako škodna je nek-nimška učiteljica za dvojezičnost naše dice. Mislio sam si, ako se roditelji doma s dicom hrvatski pominaju, ko nimška čuvarnica preveć ne škodi. - Ali, vkanio sam se ! Ar čuo sam jur od dvi stran, da su neki roditelji svoju dicu hrvatski odgojili, ali potle je dite u nek-nimškoj čuvarnici se već i doma neće po hrvatsku pominati !?! (Te to ne zabrinjava ?) Ali kod nas u Gradišću će se još sigurno duglje trpiti, da se dica brutalno germaniziraju. Mr sam ti rekao: u Gradišću nisu važni čini, nego lipi govori ! Nij važno da ča dielaš za dvojezičnost, važno je, da lipo govoriš prik nje !

Ali jur vidim budućnost pred sobom: jednoč će se početi s dicom jur u čuvarnici engliški pominati, ali hrvatski ćedu onda već nek stárji znati. Pitam se: ča su ljudi zaslipljeni i lieni ? ča dicit hotec znanje jezika krađu ? ča je politika jur zaistinu vse pokvarila ? Kada ćedu se ljudi upametiti, strizniti ? Kad bude prekasno ? Kad jim budu njeva dica predbacivala: vi ste nad nami grišili !?!?!!

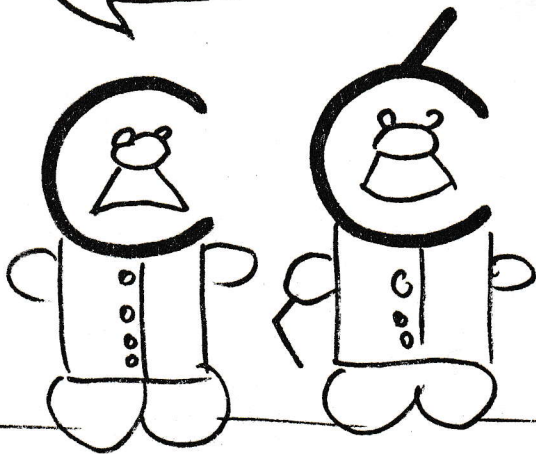
pozdrav

file žbica

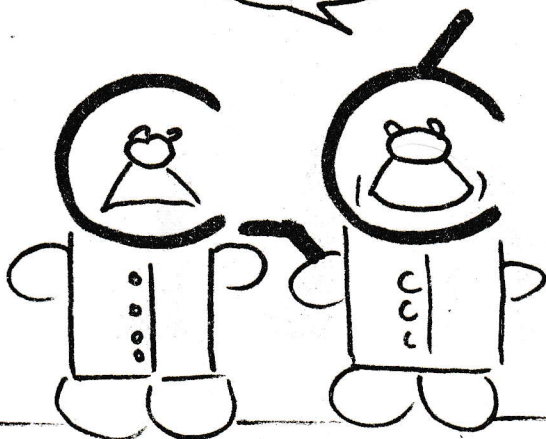

Würde die Sicherheitsnadel heute erfunden, hätte sie bewegliche Teile und 2. Hydraulikelemente. Außerdem müßte sie zweimal im Jahr von einem Servicemann überholt werden.

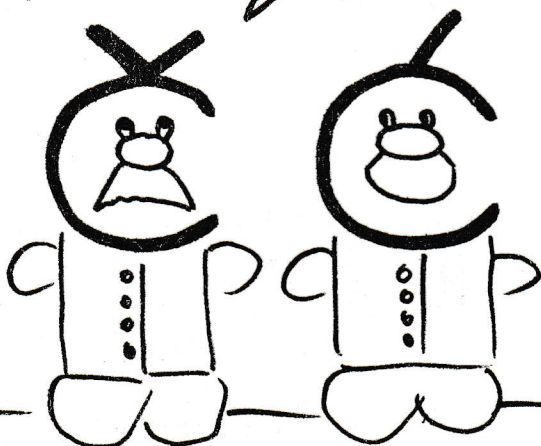
ČA IMAŠ TI TO
NA GLAVI?

NA, I ZATE
IMAM ČA!

ZU WOS
BRAUCH I DES?

IMPRESSUM

vlasnik, nakladnik, izdavač:
eigentümer, verleger, her-
ausgeber:

hrvatski akademski klub
kroatischer akademikerklub

1040 wien, schwindgasse 14
tel.: 0222/656152

odgovorni urednik
für.d.inhalt verantwortl.:

branko kornfeind

glavni urednik; chefred.

gerhard emrich

redakcija; redaktion:

svi suradniki

korespondenti:
stefan pavetich
jabukovac 35
yu-41000 zagreb

branko kornfeind
schoferstraße 1
d-78 freiburg

layout, marketing

rudi stefanich
christian gruber

sekretariat

jurica csenar
albertgasse 48
1080 wien, tel.: 434193

banka, konto

e.ö.s.c. 050-38014

cijena, preis

abonenti : s 80.-
studenti : s 60.-
inozemstvo: us dol. 7.-
ausland : :

izlazi 4 puta u ljetu
erscheint 4 mal jährlich

erscheinungsort: wien
verlagspostamt: 1040 wien
p.b.b.

druck, tiskara
hochschülerschaft boku,
1180 wien

C I G L A R E

Z I E G E L W E R K E

K A R A L L

W A L B E R S D O R F

NECKENMARKT

knjiga o SYMPOSIUM-U

CROATICON-U

Naručite si ovu knjigu SYMPOSIUM CROATICON .

Izlazit će oko 30. NOV. 74 . Jako interesantna knjiga i za one,

koji zadnju godinu nisu bili nazočni na našem SYMPOSIUM-U.

(..... najnovije znanstvene naučinske karte,)

pišite na HRVATSKI AKADEMSKI KLUB

Schwindgasse 14

1040 WIEN

CHRIS

kavana

VARGA

ČAJTA

coco bar

CHRIS

Kennen Sie eine Alternative?

Er übertreibt es nicht mit der Kompaktheit. Er geizt nicht mit Raum. Er braucht sich nicht hinter lauter Vernunftgründen zu verstecken. Er überläßt es Ihnen, die Dinge selbst zu bestimmen, die Ihr Auto ausmachen:

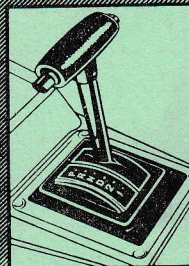
Die PS: vom 59 PS-Vierzylinder bis zum 108 PS-Sechszylinder.

Die Karosserie: 2-Türer, 4-Türer, Coupé, Freizeit-Kombi.

Den Ausstattungskomfort:
L, XL, GT, GXL.

Er hat nur einen Fehler: Er sieht so gut aus, daß man ihn leicht für viel teurer hält, als er ist. Ihr Ford-Händler überrascht Sie gerne angenehm.

Vergessen Sie Kuppeln und Schalten! Die Ford-Vollautomatik besorgt das auf Wunsch für Sie.

Stefan Ivanschitz Ges. m. b. H.

7 0 0 0 E I S E N S T A D T, R U S T E R S T R A S S E 2 4

TEL. 0 26 82 / 2752 i 2621

GOVORI SE HRVATSKI